

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus, Diumenge 28 de Janer de 1900

Num. 3.478

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
llibreries d'aquesta ciutat y desfora.
En Barcelona, Il·lustració Mallorquina, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicquin.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes Pts. 1
i provincials trimestre 3'50
Exterior y Ultramar 1
Anuncis, a preus convencionals.

Farmacia Serra

CEPS AMERICANS

Llibreria y papería
Y
objectes d' escriptori

Fent de mort per modelo.

Quan tot just havia vist per primer cop la llum matinera d'aquell dia, obrint los ulls inconscientment y encara estava endormiscat, aparegué à la espesa del meu llit destacant com à figura esboirada mon amich Roig, cridant: —Durmilega, jah, Llatjer aixecat y caminal! Y com ressucitat verament, vaig saltar del llit y no sapiguent si estava desvetllat o dormia. Mon amich me va dir que havia d'accompanyarlo à comprar ó à llogar un ataút. Volia fer un quadro, qual protagonista devia esser un mort. Jo havia de servir de modelo.

Varem anar à moltes botigas; varem veure ataúts de tota manera y preus y mides; per fi ne llogàrem un per estalviar gastos; varem carregar nosaltres mateixos ab l'objecte funerali, cuidant de taparlo ab las nostres capes respectives. Atravessarem carrers y plessas; pujarem la caixa al meu estudi deizantla prop del llit de la meva cambra.

Als primers dies la presencia d'aquell objecte, me feya una impressió esgarriosa. Al despertar y obrir los ulls, lo primer que veia era l'ataút. Un dia, mitj endormiscat, me cregué mort y que la caixa era per mi. Y quan va trucar à la porta mon amich, me va fer la impressió de que m'venian à recullir per durme al cementiri.

Lo tema del quadre, era un mort à la caixa, y al costat d'ella una dona plorant. Tots los dies venia la model, feya alguna modificació en lo seu trajo, se treya'l mocador perfumat y l'apropava als ulls, decantava'l cap, y recolzada en l'ataút, prenia la posse de tristesa, y un cop ben apariada de sentiment, en Roig se posava à pintar, à lluytar per trobar tot allò que veia y quelcom més que sentia. Als primers dies lo fitz de mort me feya impressió y m'entrustia, pero acabá per serme familiar y fins m'agradava apareixer mort, mort de comedia, tres horas cada dia.

Finit lo quadro, varem tornar à la botiga l'ataút, y confessó que m'va sapiguer greu.

† HORTENSE GÜELL.

Elegia

¡Qué's trist l'estarse sol si l'cor anyora!
Quan trist si à més à més s'està malalt!
Lluny de la patria, de la vila hermosa
que may ni un sol moment n'he jo oblidat,
he vist que ardença febre m'abatia,
que cremaven mos polsos y mom cap.

Sols persones estranyas rodejanme
me cuydavan joh sil en ma enfermetat,
estrago me dugava i obstruia cap partida sola.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PÒRROS)

12 ANYS

de continuades curacions y d'una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crò-
nica y rebelde que sia tota classe de....

TOS

de

La que paga més
contribució de la pro-

vincia.

Hort de Pau Abelló

tocant à la carretera de Tarragona, ARRELATS molt superiors. Preus, ventajosos. Autenticitat garantida.

Pera tractar en lo mateix hort ó carrer primer Roser núm. 4.

S. LAGUNA

mes jay! qui ni à la mare ni à m'ayma
n'he vist ab greu dolor al meu capsal.

Lluny de la patria, de la vila aymada,
iquan trist n'es pel romeu l'estar malalt!
lo cor n'anyora à n'aquells sers que estima
mentres que ningú d'ells pot aconsolal!

Vingù sabia que jo en terras llunyas
plorés, sense consol, desesperat,...
y en tant la ardença febre m'abatia...
cremaven los meus polsos y mom cap,
del pit m'eixia una tos bronca y seca
que no m'deixava sossegà un instant...

¡Qué's trist l'estarse sol si l'cor anyora!
Quan trist si à més à més s'està malalt!

ANGEL CERVERA SEGURA.

Barcelona, Janer de 1900.

Contrastos

(DUES IMPRESIONS I DOS EFECTES)

Al Romea m'en vaig anar una nit com de costum i per cert qu'aquell dia representaven un dels millors drames qu'escrits en nostra parla, han fet que la llengua catalana sigui apreciada à tot el mon; un d'aquells dramas que constitueixen verdaderas joies de la literatura de nostre benvolguda terra catalana. Se dava aquell dia la segona representació d'aquella obra i com que en sa primera havia obtingut un èxit fabulós, sisix donchs no es d'estranyar qu'aquell dia fos lo teatro invitad ja desd'hora.

Plens à vessar estaven tots els punts d'expectació molt rato ans de començar; am delit s'esperava l'hora de poder saborejar la gran obra. I contra l'ordinari, el publich havia acudit, am ferm propòsit, de saborejar-la entera.

Per fi van començar i desd' aquells moments, els particulars van prescindir de qui tenian al costat per concentrar tota s'atenció única i exclusivament al desenrotill d'aquell'obra i als pensaments, paraules i execució de la mateixa....

Pero jo qu'havia vist l'estrene i qu'havia llegit totes les critiques i l'argument específicat, no necessitava de tanta atenció i podia proporcionarme una satisfacció doble expensionant al ensembla ma vista per tots els contorns del teatro. Un contrast em feu posar amb estat d'observació.

Dos joves situats enfrente meu, que per les trasses vaig reconeixerhi dos nuvis i que habituats à ciutat dequeren estar, estaven conversant d'allò mes, sens ficsse amb el publich i sens parar cap classe d'atenció à l'obra que's representava; semblava qu'en aquella

moments abdós estessin constituits en la millor, am la més inspirada, am la més gran obra d'art, poig l'on à l'altre s'prestaven sublim admiració, qu'exteriorisaven per medi d'aquella conversa llarga i animada entre fresques riacles....

Emperò el meu esperit d'observació (encar que petit) prompte m'feu notar un nou contràst.

Efectivament, al girar la vista al entorn, vaig veure als altres dos joves que també per les trasses semblaven nuvis, mes no amb hab

Aquests tampoc prestaven atenció à l'obra ni's ficasavan amb el públic. Pero al revés dels altres aquells no parlaven; sola de quant en quant se miraven i reian sofocats, i si alguna paraula s'deyan, a cops d'all se comprenie, que versava sobre coses indiferents.,

I creus estimat lector que 'ls dos de poble no's estimavan?—Molt t'equivoques si això penses; poig quants anys à venir els dos de llogaret vivian molt distorsos am pau i amb armonia, entre les carícies dels seus dos fills, un nen i una nena, nines dels seus ulls, mirall ont embobats se veian retrats, dos nins angelicals que Natura pròdiga 'ls hi havia proporcionat; els altres dos, els dos de ciutat vivian ja diversiats.

I es que 'ls dos de ciutat, s'he havian dit tot ja al cap d'un mes de casats; havien viscut il·lusionats, es creyen que aquell idili no havia d'acabar may, i vinqué la realitat, i l'idili s'acabà, i no tingueren paraules, com avans doloses, per dir-se; i com havien de tenir-ne si aquell jove tan després, que ho era messa, no tenia ja salut, i l'abans encisadora desposalla resultà esteril, d'això vingué l'aberriment mes tarí el desitj del de fora casa i per últim el divorci.

I els dos del llogaret com tenian salut i la salut es el primer element i com no contaven amb una expressió suficient per expressar-se el que sentien; com no tenian médi d'exteriorizar el seu àndor mes pur i mes gran, apesar de tot, que 'l dels altres dos, se comunicaven amb llars cors ó millor dit amb llurs ànimes; lluny de la materia, que la materia muda, al contrari dels esperits que jamay moden!... i que sempre duran!... i que son eterns!...

Jo no diré pas qu'això passi sempre pero si diré qu'es dona 'l cés, moltes vegades.

MIGUEL BARBERÀ i BALDRICH.

Bàrcelona i Janer de 1900.

Rihent

¡Riuer! Que n'es trist lo riure y no ho asemblest!
 ¡Qué 'ns fa riurer! No res ó peos cosa.
 Riu la oare no més, no més la oare
 ¡Quina alegria al cor, lo riure donst!
 ¡Qui n' es felis rihent! ¡Ah! L' alegría,
 La ditx, lo gosar, rihent, no 's trova.
 ¡Voléu més alegría, qu' una mare
 Abrassant à son fill, quan lo recobra
 Després de llarga ausència á llunyes terrestres!
 ¡Si es ditxosa la mare! Y no riu, plora.
 La novia es el altar, oim de sa ditx:
 Tot ho veu rielle, color de rose...
 Y miréu, en sos ulls, com à dos perlas
 Dos paràssimes llàgrimas hi brotan.
 Miréu el fill plorar, si surt sa mare
 Del perill de la mort qu' ha jorns la volta.
 Retorna lo capdill victoriós,
 L' aclama'l poble ab fé... y miréu, l' hi brollen
 Las llàgrimas als ulls. ¡Be está content!
 ¡Be está orgullós y satisfet del poble!
 ¡Oh! Sí; ja may més dupto. L' alegría
 Y la ditxa més gran qu' al cor inonda,
 No 'ns fa riurer. ¡Si 'l cor no 's sab de riurer!
 ¡L' alegría que 's riu, que n' es de tonta!

J. M. RENDÉ.

Los catalans à Valladolid

Pera ensenyansa nos'ra convé que 'ls productors y tots los catalans sápigán la veritat de lo ocorregut á l' Assamblea de Valladolid, al presentar los catalans algunas esmenas al projecte de bases de la Comissió permanent presidida per en Paraíso.

Pera judicar la conducta dels compatriots nostres que anaren á Valladolid, cal tenir present que 'ls articles 6 y 7 de la circular de convocatòria prohibfan en absolut la discussió de cap principi que no vingués consignat en le programa de Saragossa, fent constar ademés que 'l objecte de l' Assamblea de Valladolid era la discussió dels medis que 's tenian d' emplear pera 'l implantació práctica dels que 's consideressin més urgents.

En lo preàmbul de las bases, després de declarar que 'l problema nacional no es solzament un problema financier, sino que ademés es polítich y social y que per lo tant necessitan reformas tots los organismes administratius; se proclama la necessitat ~~pro-nacionalista~~, primer, de reorganizar 'l administració provincial y municipal mantent lo caciquisme; y segón, de transformar lo procediment administratiu fent lo més senzill y més barato pera 'l contribuyent y 'l Estat.

Los catalans presentaren las dues esmenas següents: la dels incís primer deya: «Se considera necesaria y urgente conceder á las provincies y á los Municipios amplia descentralización económica y administrativa».

«Al efecto se reorganizarán estos organismos para llenar aquel fin. Las provincias podrán formar agrupaciones siempre que así lo acuerden las Diputacions respectivas, con la conformidad de la mayoría de los Ayuntamientos interesados.»

La presentada al incís segón, deya així:

«Establecimiento de conciertos económicos entre las provincias que lo soliciten y el Estado, en virtud de los cuales quedan aquellas autorizadas para reparar, investigar y recaudar las contribuciones é impuestos.»

La lectura d' aquestas esmenas que foren rebutjades en contra per tots los assambleistes que no eran catalans, promogueren l' esvalot més espantós que imaginarse puga, los crits d' egoistas, separatistes, etc., eran corejats per tota aquella gent que diu que representa á Espanya.

Calmada la cridoria, un dels representants catalans diugué que lo que acabava de rebutjar l' Assamblea eran dos principis consignats en lo programa de Saragossa, l' un en la base 2.ª capítol I, y l' altre en la base 4.ª capítol II, y que vista aquesta actitud extranya no tenian més remey que separarse de la Assamblea y fer pública la seva conducta ilegal.

En Paraíso y la Comissió vegeren allòs la planxa monumental que acabaven de fer, demanaren als catalans que se quedessin á proposá, acordantse així, que les esmenas dels catalans se consignessin en un article adicional al final de las bases presentadas.

Ab lo contat, qu' es rigorosament històrich, se veu ben clar la lleugeresa d' aquella gent y la manifestació de dos criteris opositos: lo castellà y 'l català, lo primer que ho espera tot de l' intervenció del Estat, al que 's deixan y 's consideran intangibles totes sus facultats; lo segon, que desitja la de-

sintegació de las facultats d' aquell Estat en benefici de las llibertats dels pobles y dels individuus.

Per això lo programa dels assambleistes de Saragossa y Valladolid, es lo programa de oposició de qualquevol del partits polítics que exerceixen ó pretenden exercir la direcció del Estat; y sa publicació, no ha merecud més que débile censuras per part dels que disfrutan lo poder y grans alabances dels que l' esperan pera 'l dia de demà. L' acort final dels assambleistes de constituirse en partit polític *nacional* pera obtenir lo poder sols, ó ab la conjunció de forces d' un altre partit governamental, evidencia als més curts de vista que tota la faramalla de las Assambleas de Saragossa y Valladolid no tenian altre objecte que la creació d' un partit polític més, facilment fusionable ab qualquevol del existents, puig que cap diferencia esencial los repara.

Ben al revés succeix ab las solucions manifesterades pels catalans, que fillas d' un criteri oposat sobre la constitució del Estat espanyol promouhen protestas no sols del partit governant, sino de tots los polítics que s' uneixen com un sol home pera combatrelos. Las solucions catalanas que totas tendeixen més ó menys á desintegrar facultats del poder central, han sigut combatudas á Valladolid perque aquells assambleistes al cap de vall no son altra cosa que un factor més an la política dels partits.

Es precis donchs, que 'ls productors catalans vigilin la conducta den Paraíso y 's refiñin ben poch de las solucions que d' allí poden vindre, y que refermin las seves esperances en las solucions autonómicas del nacionalsme català, procurant que sian implantadas poch á poch mitjançant la propaganda honrada entre 'ls catalans y per l' imposició que aquells poden exercir en moments dona's sobre 'ls partits polítics.

Treballin constantment en tots los llochs y en totes las ocasions pera nostra autonomia y no duplin que l' implantarem per més que 'ls raqui á tots los Paraïsos.

J. AGUILERA.

Y PROU

Pera contestar á les «Habilidades» que dedicades á ma persona aparegueren en *La Autonomia* del passat divendres, me contentaré copiant uns quants párrafos d' una carta que vaig rebre de don A. Marca Boada, autor de tal escrit.

Diohen així:

«En lo «Círcol Artístich Català», durant una de las passades festes de Nadal, vaig dirli, y segurament ho recordarà, que en les primeres «Habilidades» li pegaria uns quants cops de canya.

«Vaig cumplir la promesa, y 'm sembla que res sofensi deya per V., puig si d' algo vaig pecar, fou de donar massa importància á V., cosa molt de mon agrado per tractarse de qui jo considerava un bon amic. V., prenen lo rave per las follas, cregué que devia contestar, y ho feu en forma que devia molestar me, per lo menyspreu que pera mí implicava, ja que á mon obsequi, ó á lo que jo considerava com tal, fent algo semblant á alló que passa quan se tiran margaritas, etc.; y dispensi que emplehi aquesta locació, puig no 'n coneix cap de més exacta.»

«Ara l' objecte de la present.

«Defitjant procedir ab tota noblesa, li adjunto las quartillas, quin retorn li prego, de lo que contesto á esa afirmació. Totas las quartillas ja las coneix, per shavérlash llegidas en lo «Centro», á excepció de la última, que per consideració á V. vaig passar per alt. »Fins al dimecres á lás 8 de la nit espero que m' indiqui lo que resolgui en cuant al assumptu, per si vol V. sincerarme de la calumnia de que m' ha fet objecte.

Ja ho veuen quin cas se pot fer d' una persona que diu procedir ab noblesa enviantme las cuartillas plenes d' insults que aparegueren en *La Autonomia*, ab lo sol propòsit de veuler si ab amenassas jo transigia? No es cert que cosas així sols las fan las criatures y que per consegüent no poden pendres en sé?

Com á criatura donchs ho prench, y 'm contento despreciantlo, que actes així no mereixen altra cosa.

Dech fer constar que encare no m' ha dit en quin lloc exercia jo de Joan Palomo, que fou lo fenomen de la polémica; així e m també he de fer ressaltar que nega lo que es ben cert, y ho nega perque sap que no hi ha comprobants, puig que al escriure un treball en un periòdic no s' en fa cap escrivit.

Pero, vaja, vaja. val més que ho deixi correr, perque qui obra de tal manera no paga 'l tiro, com vulgarment se diu.

Així es, donchs, que done per sobresa dequesta qüestió.

Per sobrar, des paraules à *La Autonomia*.

Me estrenya que son Director que 's compleu en dirme amich hagi permés en son periòdic que passe per sòri, la publicació de telas *Habilidades*. Si això ha estat motivat per causes que no orech prudent enomenar, bò serà que 'n prengui nota.

PERE CAVALLÉ.

CRÓNICA

Observacions Meteorològiques

del dia 27 de Janer de 1900

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser- vació	Baròmetre aneroides	Grau d'humitat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Obser- particular
9 m.	756	80	'	'	4°6	Ras
3 t.	754	75	'	'	'	'

Horas d'obser- vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Màxima	Minim.	Tot. tip. direcc.		
9 m.	Sol. 25	7	12	O.	Cumul 0°4
3 t.	Sombra 17	15	0	O.	0°4

En lo present encaixem una circular autorizada ab las firmas de personnes quin amer per la nostra terra y pera la reivindicació de nostres drets, no es per ningú cap enigma, que donan compte de la fundació à Barcelona d' una Societat titulada «Centre Nacional Català».

Recomanem à tots nostres lectors la lectura d' aquest important document, donchs fins suposant que 'n tinguém algú indiferent à la nostra causa que es la de Catalunya, estén segurs que 'l seu text ha de impressionarlos fondament y ha d' obrirlos hi los ulls á la realitat del problema que està plantejat entre 'ls poders del Estat y Catalunya.

A no haver rebut ab un dia de retràs aquest document, nosaltres ens hauríam considerat honorats trasladantlo á nostres columnas.

Regularment concorregudas, se veeren las societats recreatives que celebraren ahir balls de disfressas cosa que no es d' estranyar tenint en compte que es lo primer de la temporda.

Devém fer ressaltar la bona impresió que 'ns produbí lo saló de la Societat «Círculo Republicano Històric» decorat ab molt bon gust encare que modestament, sent le principal atractiu l' haver tret interinament lo teatret que hi havia en lo mentat saló.

Rebi la junta del «Círculo Republicano» nostra enhorabona per son acert.

Segons se diu, lo Foment del Travall Nacional te acordet pera 'l dia 2 del pròxim Febrer, la celebració d' un meeting á Figueres.

Los alcaldes de Bonastre y Creixell han sigut condemnats ab la multa de 250 pessetas, si en lo terme de deu dias no satisfan las cantitats que adeuden per atencions de primera ensenyansa.

Heus aquí lo resumen de la resposta que 'l directori de la Lliga Nacional de productors ha donat á la invitació de las Cambras de Comers en sa Assamblea de Valladolid per que ingressi en la «Unió Nacional».

Primer. Lo directori, en nom de la Lliga Nacional de Productors accepti ó proposi (com millor sembli, la «fusió» en la forma indicada per la tercera de las conclusions anteriorment transcrita del Círcol de la Unió Mercantil de Madrid.

Segon. No sent això estimat, aquest directori procuri arbitrar un medi d' unificació que ne depengui més que de sa voluntat, tal com ell de disoldres á son propi, perque que dissidits per acefalia los elements que compenen la Lliga, puguin adherir-se separadament á la «Unió Nacional» si així entri en sus conviccions, y no quedí en tot cas sino una representació única de las classes neutres.

De las subastas verificades ans d'ahir en la Diputació provincial sols s' adjudicà à la d' acopis pera la conservació de la carretera de Catllar á la general de Tarragona y Barcelona, per la cantitat de 500 pessetas. Les restants quedaren desertas.

Durant lo dia d'ahir se recaudaren en la Administració provincial sols d' aqüelles 1000 pessetas.

La proposició del marqués de Mochales respecte de las vinyas filoxeradas diu així:

«Al Congrés.

Los diputats que suscriuen pregan al Congrés

se serveixi admetre la següent esmena al projecte de lley de Pressupostos generals del Estat pera 1900, la qual afecta al capitol I, article tercer, del dictamen sobre 'l pressupost d' ingressos.'

» Article (lo que corresponguï).—Serà baixa definitiva en lo cupo de contribució d' immobles, cultiu y ganaderia, les que l' administració d' Hisenda tinguï reglamentariament reconegudes ó en lo successiu reconeixi en los expedients de comprovació de vinyas destruides per la filoxera.

» Los vinyes destruides per aquesta plaga que s'guin replantades ab serments americanos, estaran exemptes de la contribució territorial, en la mateixa forma y pels mateixos plazos que ho estan las noves plantacions de vinyas sobre terras dedicades anteriorment a herbes y cereals.»

Mes de 150 diputats volen firmar aquesta esmena y tots estan disposats a demanar votació nominal en lo projecte.

Se creu que 'l Govern se decidirà a acceptar dite esmena, devant de l' inminència d' una derrota.

Secció oficial

Registre civil

del dia 26 de Janer de 1900

Naixements

Ferrán Ferrando Barberá, de Ferrán y Emilia.—Jaume Vendrell Sardá, de Joan Batista y Tecla.—Mári Candelaria Vidiella Boqué, de Pere y de María Candelaria.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Dolors Canals Pagés, 70 anys, Arrabal de Robuster, 23.—Antoni Palau Lladó, 50 anys, Camí d' Aleixar, 23.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Julié.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Fraulcesc

Avuy à las 8 del matí tindrà lloc la comunió general en Nosta Senyora dels Dolors y à dos quarts de 5 de la tarda la fonsió mensual de costum ab exposició de S. D. M.

Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia).

Avuy diumenge, la Arxicofradia de Sta. Teresa de Jesús celebrarà la comunió general ab plàctica à las 8, y à las 4 de la tarda los exercicis espirituals de reglament ab exposició de S. D. M. y cant del Trisagi, y després de la reserva començarà immediatament l' exercici del tercer diumenge de S. Joseph.

Sant de dimoni.—Sant Francisco de Salas.

Secció comercial

Bolsa de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisió a Barcelona à las 4 de la tarda del dia d'ahir.

Interior	69·51	Cubas del 86	82·50
Orenses	13·25	Cubas del 90	68·68
S. Juan	‘	Aduanas	101·75
Norts	55·15	Ob. 5 0 0 Almenara	94·75
Frances	47·80	Id. 3 0 0 Francesa	48·62
Filipinas	88·12		
PARIS			
Exterior	68·30	Madrid	
GIROS			
Paris	29·25	Londres	32·55

Se reben órdens pera operacions de Bolsa. Compra y venta al centat de tota classe de valors cotisibles d' Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los païssos.

J. Marsans Rof

Representant en feus: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisió a Barcelona à las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	69·50	Aduanas	100·87
Exterior	‘	Norts	55·10
Amortisable	‘	Frances	47·75
Cubas 1896	82·37	Orenses	13·25
Cubas 1890	68·62	Ob. 6 0 0 Francesa	90·75
Filipinas	88·12	Id. 6 0 0	48·62
Exterior Paris	68·32	Id. 3 0 0	‘
GIROS			
Paris	29·25	Londres	32·55

Órdens de Bolsa pera Barcelona Madrid y Paris. Compra y venda al compiat de tota classe de valors. —Descompte de cupons.—Compra de monedas d' or y bitllets de tots los païssos.—Gires sobre Barcelona y Madrid.

Cambis corrent

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comerç de la ciutat de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dies feixa	32·10	32·15	
» 8 dies vista	32·40	32·50	
» vista			
París 90 dies feixa	28·90	28·90	29·
París vista			
Marsella 90 dies vista			
» 8 » »			
VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPERA.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.
Ges Reusense.	675	
Industriel Fariners	675	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams		675
Manufacturera de Algodón	140	150
Companya Reusense de Trans-		
vias	250	

Anuncis particulars

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PER AUS DEL CULTIVADOR

DE LA

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriegó»

Vista la bona acollida que ha merescut la primera edició d' aquesta CARTILLA RÚSTICA impressa en idioma català, tota vegada que s' vegé agotada en un breu espai de temps, la Redacció de «El Labriegó» cregué convenient procedir a sa reimpressió al castellà, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volumen en 8° major de 140 pàginas y s' ven al preu de 6 rals l' exemplar en aquesta impremta.

CUSIDORAS Y MAQUINISTAS

PER LA CONFECIÓ DE CAMISAS

Se necessitan en la Camisería EL SPORT, Lleida, 15.—Faltan aprenents.

Gran dipòsit de fems

DE

JAUME SIDÓS

Cami de Tarragona (Dressereta) darrera del convent

En dit dipòsit se venen fems als preus següents:

1.ª classe, 14 pessetas les 100 paners.

2.ª » 13 » » »

Aquests fems estan barrejats de desperdics del material y de comunes.

PERA VENDRE

Ho está una botiga de pesca salada y en un punt molt cèntrich d' aquesta ciutat. Les condicions serán ventajoses pera'l comprador.

Pera informes en aquesta impremta.

VINYAS AMERICANAS

MARCIAL OMBRÁS

PROPIETARI AGRICULTOR

FIGUERAS (Girona)

150.000 peus de 5 à 10 anys que produheixen anyalment:
DEU MILIÖNS D' ESTACAS *** * * * * DOS MILIÖNS DE BARBATS
No compreu res sens visitar los meus criaderos que son los més antics é importants d' Espanya.

◆◆◆◆◆ PREUS REDUÏTS ◆◆◆◆◆

PASTILLAS :: FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaina y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudatives com ulcerosa y granulosa; los faringeas, ronquera, aferia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bonas farmacias y principals droguerias.

BIENVENIDO ESTEBAN LAHOZ

Doctor en Medicina y Cirugia

Especialista en enfermedades de cirugia, operaciones y secretas.

Consulta de 11 à una y de 6 a 8.—Gratis els pares, de 5 a 6.

Arrabal Robuster, 11 y 13, primer.

Telégramas

Medrid 27.

S' han rebut després de Málaga dijent que pot donar-se per acabada la vaga dels empleats del ferrocarril.

Tots los empleats travallan desde ahir.

—Se dona com a segur que 'l Consell del Banc d' Espanya acordarà que no pugui formar part d' ell los empleats en exercici.

—En Silvela ha dit que oficialment desconeix lo suïcid del emperador de la Xina y 'ls desordres ocurrreguts en aquell imperi.

També ha manifestat que ignora que a Placencia's fabriquin armes y municions destinades als inglesos.

—Comunican de Manila que 74 oficials, mil individuos de tropa y 22 funcionaris civils han rebut de les autoritats americanes, los medis pera repatriarse.

—S' està travallant a Gijón pera constituir una societat naviera, ab un capital de 10 milions de pessetes, pera comprar barcos y dedicarlos al transport de mercancías.

—Lo senador senyor Jimeno presentarà una proposta, d' acord ab lo govern, sobre protecció de la infància.

—A Linares ha arribat lo conflicte per l' excessiu del cupo de Consums a revestir gravat.

Sens dubte serà per això que ha amenassat lo gobernador als regidors ab destituirlos.

—Diuhen de Murcia que s' ha celebrat una reunió important en l' Ajuntament pera tractar de la Exposició agrícola.

Paris 27.

Tota la premsa s' mostra molt satisfeta per la nova derrota que han tingut les tropes ingleses.

—Les baixas ocorregudes a Ladysmith, del 20 al 23, son: 2 marins morts, 7 ferits y 11 morts malalts.

Diuhen de Pietersmaritzburg que 'ls boers fabrican diariament 22 000 cartutxos y 200 bombas.

Diversions públiques

Teatre Fortuny

GRAN COMPANYIA DE SARSUELA CÓMICA

dirigida per los mestres

D. Joseph Bayarri y

